

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 7Csp/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519202562
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3519202562.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Júliou Prikrylovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 810 00 Bratislava, P.O.BOX 205, proti žalovanému: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. XXX, o zaplatenie 2.321,92 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.356,85 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.356,85 EUR od 30.01.2017 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,87 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s.) sa žalobou doručenu súdu dňa 03.09.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.321,92 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania. Návrh vo veci odôvodnil tak, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 06.05.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 2.500,- EUR. Žalovaný mal poskytnutú pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 74,21 EUR, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.452,60 EUR. Do dňa podania žaloby na súd uhradil žalovaný žalobcovi celkom sumu 1.143,15 EUR, čo žalobca dokladá prehľadom splátok a úhrad. Nakoľko žalovaný nespĺcal žalovanú pohľadávku žalobcu riadne a včas, právny predchodca žalobcu ho vyzval na zaplateniu dlhu vzniknutého z neuhradených splátok pôžičky. Nakoľko k takejto úhrade nedošlo, právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru ku dňu 19.01.2017, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24.01.2017. Žalobca tvrdí, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo vo vzťahu k nezaplateniu splátky splatnej bezprostredne pred zosplatením celého úveru. Žalobca si neuplatňuje zmluvnú pokutu v sume 276,90 EUR. Ku dňu podania žaloby na súd mal žalovaný uhradiť celkom sumu 3.465,07 EUR, pričom reálne uhradil sumu 1.143,15 EUR. Žalovaná suma 2.321,92 EUR teda tvorí matematický rozdiel medzi uvedenými sumami.

2. Uznesením č. k. 7Csp/48/2019 - 42 zo dňa 06.10.2020 tunajší súd pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalobcu, a to z pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s. na súčasného žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., a to z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky.

3. Dňa 02.12.2020 v reakcii na výzvu súdu žalobca doplnil žalobu o dôkazný materiál spočívajúci v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.05.2015 a doručení k Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017. Žalobca zároveň predložil súdu prehľad splátok a úhrad realizovaných žalovaným na úverovom účte.

4. Dňa 27.01.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom tvrdí, že popiera tvrdenia žalobcu v celom rozsahu. Má za to, že žalobca sa domáha plnenia spornej pohľadávky, a to pre rozpor úverovej zmluvy so zákonom a únijným právom. Žalovaný má za to, že predmetnú úverovú zmluvu je teda potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný uvádza, že žalobca, resp. jeho právny predchodca, nekonal s odbornou starostlivosťou pri uzatváraní úverovej zmluvy, nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa zaplatenie celej sumy jednorazovo. Žalovaný ako spotrebiteľ žiadal o úver 2.500,- EUR na pobočke banky, teda právneho predchodcu žalobcu, pričom mu bolo poskytnutých len 1.827,20 EUR. Rozdiel v týchto sumách tvoril poplatok za poskytnutie úveru. Žalovaný tvrdí, že „úver je v premlčacej dobe, keďže od 19.01.2017 nebola žiadna splátka uhradená“, t. j. ide o premlčanie v 3-ročnej premlčacej dobe. Úverová zmluva taktiež neobsahovala rozdelenie jednotlivých splátok na istinu, úrok a poplatky, čo je možné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. V úverovej zmluve absentujú zákonné obligatórne náležitosti ako výška, počet a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. RPMN je nesprávne uvedená, nakoľko do nej neboli započítané všetky náklady spotrebiteľa. Žalovaný žiada, aby predmetná spotrebiteľská zmluva bola podrobená súdnej kontrole. Žalovaný má za to, že ide o predtlačенú formulárovú zmluvu, ktorej obsah nemal spotrebiteľ možnosť reálne ovplyvniť, príp. individuálne dojednať. Žalovaný navrhol, aby súd posúdil úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, a aby žalobu zamietol.

5. Dňa 12.02.2021 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdu svoje vyjadrenie, v ktorom tvrdí, že predložená úverová zmluva č. XXXXXXXX spĺňa všetky náležitosti podľa zákona č. 129/210 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadna vrátane všeobecných obchodných podmienok podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky alebo dojednania. Čo sa týka náležitostí predmetnej zmluvy o poskytnutí pôžičky, odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a H. G., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. Námetka žalovaného týkajúca sa ročnej úrokovej miery nákladov je nedôvodná, a to z nasledovných dôvodov. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.500,00 €, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 74,21 €. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 27,00 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 4.327,20 €. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 27,00 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,00 € do 6.500,00 € vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 31.12.2014 predstavovala 18,34 %. Výška dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 27,00 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Ustanovenie § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 znie: Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Z uvedeného vyplýva, že sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, a preto výška dojedanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 27,00 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy

spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2014 so stavom ku dňu 31.12.2014 vo výške 14,70 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2014 so stavom ku dňu 31.12.2014 vo výške 18,34 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Na podporu uvedeného poukazujeme na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 5Co/181/2017 - 74 zo dňa 25.01.2018 a tiež Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/284/2017 - 142 zo dňa 30.11.2017, ktoré sa stotožňujú s právnou argumentáciou žalobcu. Rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy ako právneho úkonu. Neexistuje racionálny dôvod, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala byť už v hlavných zmluvných dojednaniach zložitejšia ako napr. zmluva o úvere uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Súdny dvor Európskej únie v prejudiciálnom konaní C-42/2015 začatom na návrh Okresného súdu Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 9.11.2016, rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec Smernice 2008/48/ES ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov. V prejudiciálnej otázke: Má sa článok 10 ods. 2 písm. i) v spojení s písm. h) Smernice 2008/48/ES vykladať tak, že zmluva o úvere na dobu určitú, pri ktorej dochádza k splácaniu/amortizácii istiny úveru v rámci jednotlivých splátok, nemusí v čase uzavretia obsahovať presné určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky (t. j. súčasťou zmluvy nemusí byť presný splátkový kalendár/amortizačná tabuľka), ale že tieto údaje môžu byť obsiahnuté v splátkovom kalendári/amortizačnej tabuľke, ktorú veriteľ predloží dlžníkovi na jeho žiadosť, alebo článok 10 ods. 2 písm. h) zaručuje dlžníkovi dodatočné právo žiadať výpis z amortizačnej tabuľky k určitému konkrétnemu dňu počas trvania zmluvy o úvere, no toto právo nezabavuje zmluvné strany povinnosti, aby rozdelenie jednotlivých plánovaných splátok (splátných podľa zmluvy o úvere počas doby jej trvania) na úhradu istiny a úhradu bežných úrokov a poplatkov bolo obsiahnuté už v samotnej zmluve, a to spôsobom individualizovaným pre danú konkrétnu zmluvu(?), Súdny dvor EÚ rozhodol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice stanovuje, že zmluva musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Z článku 10 ods. 2 písm. i) a článku 10 ods. 3. uvedenej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Vzhľadom na jasné znenie týchto ustanovení je potrebné konštatovať, že Smernica 2008/48/ES nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o možnosť členských štátov stanoviť takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, je dôležité zdôrazniť, že pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice 2008/48/ES, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (pozri analogicky rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank Románia, C 602/10, EU:C:2012:443, body 63 a 64). Ustanovenie článku 10 ods. 2 písm. u) Smernice 2008/48/ES sa nemá vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Na základe vyššie uvedeného sa má článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. V prejudiciálnej otázke, či sa článok 23 Smernice 2008/48/ES má vykladať tak, že nebráni tomu aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov(?), Súdny dvor EÚ rozhodol, že voľba režimu sankcií je ponechaná na zváženie členského štátu avšak ich tvrdosť musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú. Sankcia spočívajúca v strate nároku veriteľa na úroky a poplatky je primeraná v prípade, že zmluva o úvere neobsahuje najmä náležitosti ako je ročná percentuálna miera nákladov, počet a frekvenciu splátok, prípadne existenciu notárskych poplatkov a prípadne požadované záruky a poistenia, tak ako to upravuje článok 10 ods. 2 Smernice, teda tie náležitosti zmluvy o úvere, ktorých neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súdny dvor Európskej únie tak rozhodol, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (súčasný § 9 ods. 2 písm. k) z.č. 129/2010 Z.z.) je v rozpore so Smernicou 2008/48/ES, t.j. záväzným

prameňom práva. Tiež vylúčil oprávnenosť sankcie straty nároku na úroky a poplatky v prípade, že úverová zmluva neobsahuje rozdelenie úverovej splátky na jej jednotlivé zložky, t.j na časť istiny, časť úrokov a časť poplatkov, podľa vnútroštátneho práva, keďže nejde o obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy v zmysle Smernice 2008/48/ES a tak ani o takú náležitosť, ktorej absencia by bola spôsobilá spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015 možno vyvodíť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Náš právny predchodca neporušil žiadne povinnosti, preto nám vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. K námietke premlčania vznesenej žalovaným žalobca uvádza, že žalovaný bol dňa 26.11.2016 formou predžalobnej upomienky, ktorú dňa 07.12.2016 riadne prevzal, vyzvaný na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci 09/2016. Zároveň bol upozornený, že v opačnom prípade veriteľ pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko zo strany žalovaného k úhrade omeškanej splátky neprišlo, pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a to pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.09.2016. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému zaslané dňa 24.01.2017. Oznámenie žalovaný prevzal dňa 02.02.2017, doručka bola predložená súdu v podaní žalobcu zo dňa 19.11.2020. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že keby začala plynúť premlčacia doba dňa 21.09.2016 tak ako uvádza žalovaný, teda od momentu nezaplatenia splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený, premlčacia doba by uplynula dňa 20.09.2019. Žaloba bola na súd podaná 03.09.2019 a teda nárok by ani v takomto prípade nebol premlčaný, nakoľko by bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby. Avšak žalobca v nadväznosti na už uvedené poukazuje na zjednocujúce stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach vyjadrené v Uznesení tohto súdu zo dňa 10.06.2020, č.k. 11Co/153/2019 - 126, ktorý sa vyjadril k začiatku plynutia premlčania zosplateného dlhu. V zmysle tohto zjednocujúceho stanoviska rozhodol aj Okresný súd Košice II Rozsudkom zo dňa 16.11.2020, č.k. 24Csp/36/2020 - 138, kedy začiatok plynutia premlčacej doby posúdil nasledovne: „Podľa zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu.“ (bod 17 odôvodnenia) Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že premlčacia doba v zmysle zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho výboru Krajského súdu v Košiciach začala plynúť od 21.12.2016, teda až po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zosplatenie dlhu vyvolala. V našom prípade bola splátkou, ktorá zosplatenie dlhu vyvolala, splátka ročná dňa 20.09.2016, na ktorej nezaplatenie odkazuje samotná predžalobná upomienka. Z tohoto dôvodu premlčacia doba zosplateného dlhu uplynula dňa 20.12.2019. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že nami uplatnený nárok, bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej trojročnej premlčacej doby a teda nie je premlčaný. Za účelom preukázania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver poukazujeme na to, že právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho interného schvaľovacieho systému overil pravdivosť údajov uvedených klientom v jeho žiadosti resp. zmluve o úvere. Pred poskytnutím úveru skúmal prostredníctvom sociálnej poisťovne príjmy, výdavky (zrážky) a trvanie zamestnania. Taktiež sa overil počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch. Inak tomu nebolo ani v prípade poskytnutia pôžičky žalovanému. Náš právny predchodca postupoval v súlade s platnou právnou úpravou v čase uzavretia úverovej zmluvy. Žalovaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere preukázal výšku jeho mesačného príjmu v sume 610,00 €. Zároveň preukázal aj výšky jeho mesačných výdavkov v sume 104,00 €. Pravosť a správnosť uvedených údajov žalovaný potvrdil aj svojím vlastnoručným podpisom na zmluve. Vzhľadom na žalovaným uvedené hodnoty bola stanovená výška mesačnej splátky v najnižšej možnej miere na sumu 74,21 €. Žalovaný počas jedného roka po uzatvorení zmluvy riadne hradil predpísané splátky, čo rovnako nasvedčuje jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver v splátkach vo výške dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Doklad o poskytnutí pôžičky žalovanému vo výške 2.500,00,- EUR predkladá žalobca v prílohe podania. Skutočnosti uvádzané žalovaným o poskytnutí vo výške 1.827,20,-EUR sú zavádzajúce, napokon ich nepreukazuje žiadnymi relevantnými dôkazmi, napr. výpisom z účtu. Vzhľadom na uvedené, žalobca má za to, že žalobou uplatnený nárok je dôvodný v celom rozsahu. Žalobca navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie pohľadávky žalobcu v rozsahu uplatnenom v žalobe v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Proti žalovanému si uplatňuje náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia tak, ako sú vyčíslené v žalobe.

6. Dňa 11.03.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, ktorého obsah a znenie boli totožné s vyjadrením žalovaného doručeným súdu 27.01.2021.

7. Súd sa oboznámil s podaniami strán sporu spolu s prílohami, spisovým materiálom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 7Csp/48/2019, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Dňa 06.05.2015 bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2.500,- EUR. Úver mal byť splatený v 60 splátkach po 72,12 EUR mesačne splatných 20. deň v mesiaci, pričom k úveru bolo zmluvnými stranami dojednané poistenie v sadzbe 2,90 %, mesačná výška poistenia 2,09 EUR a mesačná splátka úveru spolu s poistením bola dohodnutá vo výške 74,21 EUR. Prvá splátka bola splatná dňa 20.06.2015 a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na mesiac september 2020. Fixná úroková sadzba bola určená vo výške 27,00 %, odplata 27,00 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27,90 %, RPMN 27,00 %, priemerná hodnota RPMN 18,34 %, celkové náklady spotrebiteľa 1.827,20 EUR, a celková čiastka 4.327,20 EUR.

9. Súd konštatuje, že z formy a obsahu priloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že predmetná úverová zmluva bola formulárovou zmluvou s obmedzenou možnosťou dlžníka ako spotrebiteľa reálne ovplyvniť rozsah práv a povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy.

10. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

12. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=10.06.2015>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=10.06.2015>> a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=10.06.2015>>,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=10.06.2015>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=10.06.2015>>,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=10.06.2015>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

16. Podľa ods. 6 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov

sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

17. Úverová zmluva bola uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, pričom išlo o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Citovaný zákon presne určuje aké majú byť podstatné náležitosti zmluvy, ktoré sú kogentne vymedzené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona. Po oboznámení sa so zmluvou súd zistil, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti, a to minimálne presný termín konečnej splatnosti úveru (deň, mesiac, rok) podľa § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, termíny jednotlivých splátok podľa § 9 ods. 2 písm. l) citovaného zákona, čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona spôsobuje, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. V predmetnej veci bol uzatvorený úver, ktorého splátky spolu s ich rozdelením na istinu, úroky a iné poplatky majú byť vopred dohodnuté v splátkovom kalendári, ktorý má byť súčasťou úverovej zmluvy.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecné uznávané a ktoré sú určitou etikou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti.

20. Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania (stranami sporu) dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená.

21. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

22. Okrem toho, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tak v úverovej zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 27,00 %, čo je v priamom rozpore s dobrými mravmi. Úroková sadzba dohodnutá medzi stranami konania prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 9,93 %, a teda dohodnutá úroková miera medzi stranami konania vo výške 27,00 % predstavuje takmer trojnásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považuje dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať, a tým poskytnuté úvery sú z uvedeného dôvodu bezúročné a bez poplatkov. Žalovaný mal preto povinnosť splácať úver len v časti poskytnutej úverovej istiny.

23. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca na splátkach istiny z úveru uhradil sumu 1.143,15 EUR, pričom poskytnutá výška istiny úveru bola 2.500,- EUR. Žalobcovi vznikol nárok na vrátenie finančných prostriedkov, avšak len vo výške rozdielu uvedených súm, t. j. žalobca má nárok na zaplatenie sumy 1.356,85 EUR s príslušenstvom od žalovaného. V časti nároku žalobcu na zaplatenie sumy 1.356,85 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.356,85 EUR od 30.01.2017 do zaplatenia od žalovaného súd posúdil žalobu ako dôvodnú a vo zvyšku žalobu zamietol.

24. K námietke premlčania, ktorú vzniesol žalovaný, súd uvádza, že k premlčaniu žalovaného nároku nedošlo. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ doručil žalovanému Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017, ktorá mala nastať dňa 19.01.2017, a to pre neuhradenú splátku bezprostredne predchádzajúcu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. pre splátku splatnú dňa 20.12.2016. Z uvedeného vyplýva, že k premlčaniu nároku žalobcu by došlo dňa 20.12.2019. Žaloba bola súdu doručená súdu dňa 03.09.2019. Z uvedeného je zrejmé, že k premlčaniu žalovanej pohľadávky nedošlo.

25. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný v pomere žalovanej sumy a súdom priznanej sumy, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu v spore, t. j. 16,87 % (podľa matematického výpočtu: úspech žalobcu v sume 1.356,85 EUR, čo predstavuje 58,43 % zo žalovanej sumy; neúspech žalobcu v sume 965,07 EUR, čo predstavuje 41,56 %; $58,43 - 41,56 = 16,87$ %).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).